

[REDACTED]

Wrocław, dn. 07.10.2020 r.

[REDACTED]

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14 b, art. 14 c i art. 14 j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.) w związku z art. 1c, ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu wniosku [REDACTED] z siedzibą w [REDACTED] przy ul. [REDACTED] który wpłynął drogą pocztową 7 lipca 2020 r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie:

stwierdzenia czy wykonane przez Spółkę pływające pomosty stanowią w świetle ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowle oraz czy na Spółce ciąży idący w ślad za tym obowiązek podatkowy z tytułu podatku od nieruchomości

organ podatkowy uznaje stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe i stwierdza, że wykonane przez Spółkę na terenie nowopowstałej przystani pływające pomosty, które zostały „zacumowane” do osadzonych w dnie dalszych budowli co powoduje powstanie obowiązku podatkowego z tytułu posiadania ww. budowli.

UZASADNIENIE

W dniu 07.07.2020 r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął drogą pocztową wniosek [REDACTED] z siedzibą w [REDACTED] Wrocławskich o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego. W złożonym piśmie Spółka wniosła o rozstrzygnięcie wątpliwości

dotyczących pomostów pływających, które Spółka wykonała na terenie nowopowstałej przystani we Wrocławiu.

Z przedstawionego przez Stronę opisu wynika, „że wykonane pływające pomosty zacumowane zostały do osadzonych na dnie dalb (dołączone do wniosku fotografie dalb). Spółka opisuje, że dzięki zamocowanym rolkom pomosty utrzymują swoją stałą poziomą pozycję, natomiast swobodnie podnoszą się i opuszczają w pionie dostosowując się do poziomu wody. Wnioskodawca wskazuje także, że zaczerpnięte z różnych źródeł opinie wskazują na kwalifikacje pomostów do budowli, których budowa wymaga co najmniej zgłoszenia. W przypadku pomostów należących do Spółki oznaczałoby to konieczność uzyskania pozwolenia na budowę”.

Ponadto Wnioskodawca dołączył do wniosku dokument potwierdzający zarejestrowanie przedmiotowych pomostów w rejestrze administracyjnym polskich statków żeglugi śródlądowej jako „zestaw pontonów cumowniczych” – zaświadczenie z dnia [REDAKOWANE] Strona dołącza również pozytywną opinię projektu przystani od Wód Polskich, w której wskazano m.in. na obowiązek przetransportowania pomostów cumowniczych do nadbrzeża betonowego lub usunięcia ich w inne bezpieczne miejsce uniemożliwiające ich spłynięcie nurtem rzeki w przypadku wystąpienia prognoz powodziowych. Tym samym wnioskodawca zauważa, gdyby ww. pomosty stanowiły obiekty budowlane, to każdorazowe ich usuwanie musiałoby być poprzedzone zgłoszeniem rozbiórki, a ponowne umieszczenie pomostów wymagałoby uzyskania pozwolenia na budowę i wszystkich procedur z tym związanych. Podkreśla także, że obowiązek uiszczenia podatku od nieruchomości powstaje dopiero od początku roku następnego po wybudowaniu obiektu co oznaczałoby że każdorazowa „rozbiórka” i „budowa” pomostów generowałaby nowe obowiązki z odroczonym terminem.

Reasumując opisaną ocenę stanu faktycznego Spółka stwierdziła, że biorąc powyższe pod uwagę, pływające pomosty nie są budowlami, a jedynie takimi są dalby oraz dodatkowe pale cumownicze, do których przycumowane są pomosty na ruchomych rolkach w sposób nietrwały i uniemożliwiający demontaż. A ze względu na dodatkowe pale cumownicze (osadzone trwale w dnie) i przebudowę dalb Spółka występowała o pozwolenie na budowę.

Po zapoznaniu się z argumentacją przedstawioną przez Wnioskodawcę oraz opisanym stanem faktycznym, organ podatkowy dokonał następującej oceny prawnej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.) zwanej dalej u.p.o.l., opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Budowlą w świetle art. 1a ust.1 pkt 2 ww. ustawy jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Przepis ten definiując budowlę odsyła do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202 z późn. zm. dalej u.p.b., Prawo budowlane), jednakże odesłanie to ma ograniczony zakres i dotyczy tylko rozumienia pojęć „obiekt budowlany” oraz „urządzenie budowlane”. Z regulacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że każdy obiekt budowlany (z wyjątkiem obiektów małej architektury) niebędący budynkiem jest budowlą.

Pomosty w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, traktowane są jako obiekty budowlane. Zgodnie z art. 3 pkt 1 ww. ustawy przez obiekt budowlany należy rozumieć, budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Przez budowle należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową (art. 3 pkt 3 u.p.b.).

Z kolei budowle hydrotechniczne to budowle wraz z urządzeniami i instalacjami technicznymi z nimi związanymi, służące gospodarce wodnej oraz kształtowaniu zasobów wodnych i korzystaniu z nich, w tym: zapory ziemne i betonowe, jazy, budowle upustowe z przelewami i spustami, przepusty wałowe i mnichy, śluzy żeglugowe, wały przeciwpowodziowe, siłownie i elektrownie wodne, ujęcia śródlądowych wód powierzchniowych, wyloty ścieków, cząstki zbiorników wodnych wraz ze zboczami i skarpami, pompownie, kanały, sztolnie, rurociągi hydrotechniczne, syfony, lewary, akwedukty, budowle regulacyjne na rzekach i potokach, progi, grodze, nadpoziomowe zbiorniki gromadzące substancje płynne i półpłynne, porty, baseny, zimowiska, pirsy, mola, pomosty, nabrzeża, bulwary, pochylnie i falochrony na wodach śródlądowych, przepławki dla ryb. (§ 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dn. 20 kwietnia 2007 r.) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 8 u.p.b. pozwolenia na budowę nie wymaga budowa pomostów o długości całkowitej do 25 m i wysokości, liczonej od korony pomostu do dna akwenu, do 2,50 m służących do cumowania niewielkich jednostek pływających, jak łodzie, kajaki, jachty, uprawiania wędkarstwa oraz rekreacji. W takich przypadkach wymagane jest zgłoszenie rozpoczęcia robót. Natomiast pomosty niespełniające powyższych warunków, wymagają uzyskania pozwolenia na budowę. Należy także podkreślić, że pomosty zostały zaliczone do XXI kategorii obiektów budowlanych zgodnie z Klasyfikacją Obiektów Budowlanych. Dlatego jeśli pomosty pływające nie podlegają rejestracji jako jednostki pływające są obiektem budowlanym, a zatem w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych są budowlą. Rejestr Jednostek Pływających to rejestr jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 metrów. Przedmiotowe pomosty zostały wpisane do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej przez Urząd Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu jako nazwa statku: zestaw pontonów cumowniczych o długości całkowitej [REDAKTOWANO] m i szerokości całkowitej [REDAKTOWANO] m oraz wysokości od najwyższej nierozbieralnej części wynoszącej [REDAKTOWANO] m wobec powyższego nie spełniają kryteriów dotyczących wpisu do rejestru jachtów pływających.

Odnosząc się do wytycznych Państwowego Gospodarstwa Wodnego w opinii z dnia [REDAKTOWANO] r. do projektu przystani w sprawie wystąpienia prognoz powodziowych, które nakładają obowiązek przetransportowania pomostów cumowniczych do nadbrzeża betonowego lub usunięcie ich w bezpieczne miejsce uniemożliwiające ich spłynięcie, tutejszy organ wyjaśnia, że dokument ten nie wpływa na prawno podatkową kwalifikację pomostów jako budowli

hydrotechnicznych. W ocenie organu wytyczne dotyczące sposobu użytkowania budowli nie świadczą o jej kwalifikacji. Zatem opisany sposób użytkowania nie spowoduje zlikwidowania budowli, a jedynie tymczasowe przemieszczenie jej części w inne miejsce. Wobec czego budowle dalej pozostają w posiadaniu przedsiębiorcy, co nie powoduje, że przestaną istnieć, a tym bardziej że zostaną celowo zlikwidowane. Skoro pomosty zostały w ten sposób zaprojektowane to należy wnioskować, że ma to zabezpieczyć je przed zniszczeniem w warunkach powodziowych oraz zapewnić prawidłowe funkcjonowanie.

Reasumując budowa pomostów pływających (przystani) w świetle uregulowań Prawa wodnego i Prawa budowlanego wymaga zarówno uzyskania pozwolenia wodno prawnego/zgłoszenia, jak i pozwolenia/zgłoszenia na budowę. Stanowisko organu w przedmiotowej sprawie potwierdza pogląd wyrażony w wyroku z dnia 12 grudnia 2017 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu (IISA/WR 392/17) w przedmiocie zakwalifikowania pomostów pływających do obiektów budowlanych.

Końcowo należy przytoczyć wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dn. 13 września 2011 r. sygn. akt P 33/09., który podkreśla szczególne znaczenie w przepisach daninowych zasady ustawowej określoności regulacji podatkowych. Trybunał zwrócił uwagę na fakt, że skoro regulacja ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie definicji budowli odsyła do przepisów prawa budowlanego, w tym do załącznika określającego kategorie obiektów budowlanych, to budowlą na potrzeby podatku mogą być uznane tylko obiekty wprost wskazane w definicji zamieszczonej w Prawie budowlanym w tym w załączniku do ustawy. Zatem nie ulega wątpliwości fakt, iż wymienione przez ustawodawcę pomosty są przedmiotem opodatkowania w całości jako jeden obiekt budowlany jeżeli ustawodawca wskazał je wprost w przepisach ustawy Prawo budowlane oraz przepisach wykonawczych tj. rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz.U.2007 r. Nr 86 poz. 579).

W związku z powyższym stanowisko przedstawione przez podatnika w złożonym wniosku dotyczącym sposobu interpretacji przepisów prawa podatkowego należy uznać za niewłaściwe w obowiązującym stanie prawnym.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawno - podatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu opisu sprawy, przedstawionego we wniosku, wydana interpretacja nie będzie miała zastosowania.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 14 na § 1 przepisów art. 14k - 14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119 a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k - 14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14 na § 2 ordynacji podatkowej).

Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78-79, 50-126 Wrocław, w terminie 30 dni od doręczenia interpretacji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Wrocławia (art. 53 §1 oraz art. 54 §1 i §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 ze zm.).

ZUP: PREZYDENTA
Małgorzata Piekłoniak
Małgorzata Piekłoniak
Z-CIA DYREKTORA
Wydziału Podatków i Opłat

Otrzymują:

1. [REDACTED]

2. aa